

24. Pozvanie na hostinu

Istý človek pripravil večeru a pozval mnoho ľudí. Keď nadišla hodina večere, poslal svojho sluhu, aby povedal pozvaným: „Poďte, už je všetko pripravené.“ A naraz sa začali všetci vyhovárať (Lk 14, 16 – 18).

Uvažujme:

1. Prečo sa pozvaní hostia vyhovárali a nechceli prísť na večeru?
2. Ako sa asi cítil človek, ktorý hostinu pripravil?
3. Ako by si sa cítil ty, keby si pozval svojich kamarátov a oni by odmietli prísť?

Aj my sme pozvaní na hostinu. Pripravil nám ju sám Pán Ježiš, náš najlepší priateľ. Chce sa s nami stretnúť.

Tou hostinou je Eucharistia – svätá omša. Ježiš má pre nás pripravený ten najlepší pokrm – svoje telo.

Veľmi sa na nás teší! Čaká nás **každú nedeľu** – nielen v deň nášho prvého svätého prijímania.

Nedeľa sa nazýva **Deň Pána**. Všetci, ktorí patríme do Cirkvi, sa stretávame ako jedna veľká Božia rodina v kostole, kde chválime Pána.

Je to pre nás vzácný deň. Slávením svätej omše oslavujeme smrť a zmŕtvychvstanie Pána Ježiša.

POZVANIE NA HOSTINU!

Kedy? **V nedeľu**

Kde? **V našom kostole**

Prines si: **radosť a otvorené srdce**

Teším sa na Teba! Tvoj priateľ **JEŽIŠ**

Veľakrát je Ježiš smutný. Pozýva nás, čaká na nás, ale my neprídeme.

Vyhovárame sa, že nemáme čas – máme veľa iných povinností a starostí, a preto nemôžeme prísť na svätú omšu.

„Neprijímať Eucharistiu – to je ako keď niekto zomrie od smädu hneď vedľa prameňa“
(sv. Ján Mária Vianey, YouCat s. 124).

Moja modlitba:

Pane Ježišu, ďakujem ti, že ma pozývaš na hostinu. Ponúkaš mi svoje telo, ktoré je tým najlepším pokrmom pre moju dušu.

Veľakrát sa mi nechce ísť na svätú omšu. No viem, že iba vtedy budem naozaj šťastný, keď ťa budem nosiť vo svojom srdci.

Chcem ťa často prijímať do svojho srdca. Iba s tebou budem mať silu konať dobro a vyhýbať sa zlu. Dôverujem ti!

Zapamätám si:

1. Ako sa volá hostina, pri ktorej nám Ježiš dáva jesť svoje telo?
Eucharistia – svätá omša.
2. Kedy sme my kresťania povinní zúčastniť sa na svätej omši?
Každú nedeľu a prikázaný sviatok.

Zaspievajme si:
Šťastie

Záver alebo S Ježišom v každodennom živote

V malom parížskom kostolíku sa konala príprava detí na prvé sväté prijímanie. Kňaz im rozprával o tom, ako má žiť kresťan, ktorý nosí v srdci Pána Ježiša: „Ak by vás lákalo zlo v každodennom živote, povedzte: ‚Nemôžem, nesmiem a nechcem. Nesiem v srdci Ježiša!‘“ Oči detí žiarili, akoby chceli kňazovi povedať: „Buď spokojný, bez starostí, my zostaneme verné!“

Potom prišiel veľký deň prvého svätého prijímania. Pán farár s láskou a radosťou rozdával deťom telo Pána Ježiša. Zrazu zastal pred posledným chlapcom a s rozochvením mu podával Eucharistiu. Prečo sa zrazu tak znepokojil? Albert, ktorý pred ním kľačal, bol synom známeho lupiča. Hlad a bieda sa odrážali v chlapcových očiach. Aj zlo už vrylo stopy do jeho tváre. Mama mu dávnejšie zomrela od trápenia. Otec sa

nedávno vrátil z väzenia. Ako dopadne tento chlapec? Svätá omša sa chýľila ku koncu. Deti odišli z kostola s rodičmi, ktorí ich radostne čakali. Len na Alberta nikto nečakal. Kňazove slová však padli do jeho srdca ako ohnivé iskry a zapálili taký plameň, ako nikdy predtým. Len neskoro, veľmi neskoro po ostatných sa Albert vrátil domov. V izbe našiel otca, ktorý ho privítal posmešnými slovami a vysmieval sa z Oltárnej sviatosti.

Ešte v ten deň ho otec požiadal, aby mu pomohol pri vlámaní. Ako sa však nahneval, keď mu Albert povedal: „Nemôžem, otče, nesmiem! Mám Ježiša v srdci.“ Otec začal zúrivo biť svojho syna, až mu začala tiecť krv z nosa a úst. Keď prišli susedia privolaní krikom, prestal a utiekol. Hneď priviedli kňaza. Len čo prišiel, Albert otvoril oči a povedal: „Pán farár, všetko je v poriadku. Nezradil som ho!“ Krátko na to zomrel.

V deň prvého svätého prijímania sa začala moja dobrodružná cesta viery s Pánom Ježišom. Pri obnove krstných sľubov som Ježišovi sľúbil, že mu budem verný.

- **Zriekam** sa všetkého, čo nie je dobré, každého zla.
- **Verím** Ježišovi, verím v to, čo učí, verím mu vo všetkom.
- **Chcem** mu byť verný v každej chvíli, chcem ho poslúchať, nasledovať a konať tak, ako ma on učí.

Na tejto ceste pôjde Ježiš stále so mnou. Bude ma držať za ruku, sprevádzať a ochraňovať. Ale musím, sa ho držať pevne a stále.

Žopakujme si:

- * Pán Ježiš sľúbil, že nám dá pokrm, ktorý bude posilou pre našu dušu. Tým pokrmom bude on sám.
- * To, čo sľúbil, uskutočnil pri Poslednej večeri. Premenal chlieb na svoje telo a víno na svoju krv.
- * Apoštolov a ich nástupcov poveril, aby tak robili neustále na jeho pamiatku.

* * *

- * **Ježiš vymyslel spôsob, ako zostane medzi nami neustále prítomný. V malom kúsku chleba – v Eucharistii.**
- * **Keď kňaz vo svätej omši vyslovuje slová premenenia, z chleba sa stáva Ježišovo telo a z vína Ježišova krv.**

* * *

- * Pán Ježiš je pre nás kresťanov najkrajším príkladom obety.
- * Ježiš obetoval svoj život na kríži pred dvetisíc rokmi. Odvtedy sa obetuje na oltári pri každej svätej omši.
- * **Svätá omša je nekrvavá obeta Pána Ježiša, pri ktorej nám Ježiš dáva svoje telo ako pokrm pre našu dušu.**

* * *

- * Každý z nás je pozvaný, aby prišiel na stretnutie s Ježišom vo svätej omši. Predovšetkým v nedeľu a prikázaný sviatok. On sa na stretnutie s nami teší.

